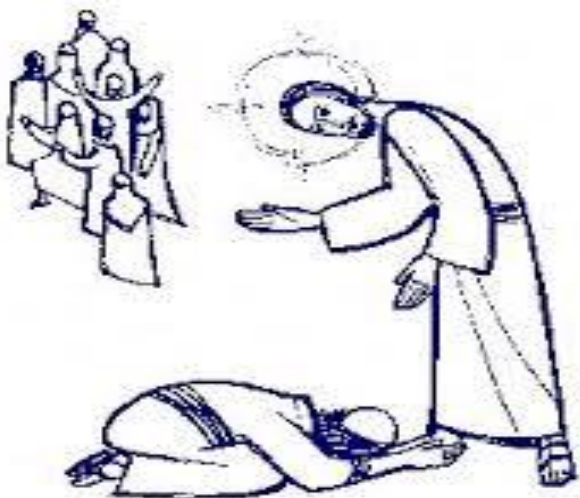

Z DNEŠNÍHO EVANGELIA

Na cestě do Jeruzaléma procházel Ježíš mezi Samařskem a Galilejí. Když přicházel do jedné vesnice, šlo mu naproti deset malomocných. Zůstali stát opodál a volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněžím.“ A jak odcházeli, byli očištěni. Když jeden z nich zpozoroval, že je uzdraven, vrátil se, mocným hlasem velebil Boha, padl Ježíšovi k nohám tváří až k zemi a děkoval mu. Byl to Samaritán. Ježíš na to řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, aby se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ A jemu řekl: „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila.“ (Lk 17,11-19)

ZAMYŠLENÍ

Při čtení dnešního evangelia nás možná zarazí, že Pán říká: „...tvá víra tě zachránila“ pouze tomu uzdravenému, který se vrátil a vzdal chválu Bohu. Víra není jen otázkou vnitřní jistoty, skálopevného přesvědčení, že Bůh nás nenechá v nouzi. Skutečná víra se odráží ve vztahu, který s Bohem žijeme. V čem se odráží náš vztah s Bohem? Ve strachu, nejistotě či lhostejnosti? Bůh často čeká na naši odpověď. A teprve po té, co zareagujeme, činí další kroky svého jednání. Takto postavená zralá víra uzdravuje srdce, působí radost a dává sílu k životu. (Pramen: vira.cz)

MODLITBA

Pane, nevíme, co je pro nás dobré, a co špatné.
Neumíme předvídat budoucnost, ani nevíme,
kdy nás navštívíš a v jaké podobě přijdeš.
A proto všechno ponecháváme na tvé vůli.

Učiň s námi a v nás, jak se ti líbí.
Kéž na tebe stále pohlížíme a také ty pohlížeš na nás.
Dej nám milost svého trpkého kříže a umučení,
a také útěchu svým způsobem a ve svůj čas.

Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji;
proti zlobě a úkladům ďáblovým budiž nám záštitou,
nechať Bůh přikáže jemu, pokorně prosíme.
Ty pak, kníže vojska nebeského, Satana a jiné duchy
zlé, kteří ke zkáze duší světem obcházejí,
božskou mocí do pekla svrhni.
Amen.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Jen ten zvítězí, kdo se všeho zřekl.
(Alexandr Solženicyn)
- Nic není malé, co se koná z lásky a pro lásku.
(sv. Terezie z Lisieux)
- Všechny naše oběti jsou ničím ve srovnání s tím,
co nám Bůh chystá na věčnosti.
(sv. Leopold Mandič)

VÁCLAV č. 38. (2016)

9.10.2016

28. neděle v mezidobí

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích
Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:
farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE Út – v 17:30
St – v 17:30
Čt – v 7:30
Pá – v 17:30
Ne – v 9:00

SULEJOVICE Ne – v 10:30

MILEŠOV DD Pá – v 9:00

VELEMÍN So – v 10:00

LUKAVEC Út 11.10. 2016 v 15:00

Út - Modlitební skupina od 16.30 hod.

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 9.10. 2016 – v 9.00 za † Josefa Mensu
Sulejovice v 10.30 za † Libora

Út 11.10. 2016 za za † manžela a † rodiče

Pá 14.10. 2016 – za † rodinu Kartákovu a sestru Jiřku
a † Terešku

Ne 16.10. 2016 – v 9.00

Sulejovice v 10.30

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

214. Jakou strukturu má Mše svatá?

Mše svatá začíná vstupními obřady. Po znamení kříže kněz pozdraví shromáždění věřících a následuje úkon kajcnosti. Trojí zvolání Kyrie je holdovací volání k Pánu Ježíši. O nedělích (s výjimkou doby postní a adventní) a o slavnostech následuje Gloria, v němž se radostně zpívá o tajemství naší spásy. Vstupní obřady jsou zakončeny vstupní modlitbou. Pak začíná bohoslužba slova, která zahrnuje hlásání a přijímání Božího slova. Čtení jsou ze Starého zákona nebo z knih Nového zákona mimo evangelia. První čtení je doplněno žalmem s odpovědí lidu. Před evangeliem bývá zpíváno aleluja. Po hlásání evangelia kněz pronáší promluvu (homilii). O nedělích a slavnostech věřící společně vyznávají svou víru (Krédo) a bohoslužba slova je zakončena přímluvami.

Druhá část Mše svaté – eucharistická bohoslužba začíná přinášením chleba a vína, které uzavírá modlitba nad dary. Vrcholem slavení eucharistie je eucharistická modlitba uvedená prefací a modlitbou – Sanctus. Při eucharistické modlitbě jsou dary chleba a vína proměněny v tělo a krev Ježíše Krista a modlitba je zakončena – doxologií, která pak pokračuje modlitbou Páně. Následuje pozdravení pokoje, modlitba – Beránku Boží, lámání chleba. Při svatém přijímání je eucharistie podávána věřícím.

Mše svatá končí chvílí tiché modlitby, závěrečnou modlitbou a požehnáním.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

14. října – nez. pam. sv. Kalista I., papeže a mučedníka

CESTY PROZŘETELNOSTI K JEDNOTĚ V KRISTU

Narodil se asi kolem roku 155 v Trastevere (za řekou Tiberou) v Římě. Zprávy o tom, jak žil v mládí, jsou do jisté míry sporné. V Liber pontificalis je uváděn jako syn Římana Domitia, vlastního dům v Trastevere. Traduje se také, že byl synem římského námořníka a jako mladistvý se stal otrokem císařského náměstka Karpofoara. Jeho pán mu později svěřil obchodování na Rybím trhu, při kterém se mu dobře nevedlo a proto uprchl. Uváděn bývá přístav Ostie, kde se dostal až na loď, která měla směřovat do Portugalska. Karpofoarovi sluhové jej však dostihli a za trest musel v okovech vykonávat těžké práce ve mlýně při nedostatku stravy a za častého bití. Někteří křesťané mu prý vyprosili propuštění, aby si mohl od židovských věřitelů vyzvednout peníze. Zvolil si k tomu ale špatné místo i čas - při návštěvě společných modliteb. Věřitelé se proti němu sjednotili při žalobě u prefekta Fusciana a udali ho jako rušitele a křesťana. Ten prý Kalista odsoudil na nucené

práce v sardinských dolech. Odtud byl propuštěn ve spojitosti s jednáním biskupa Viktora u vládnoucí mocné Marcie, která pak nařídila propuštění křesťanů podle předaného seznamu. Na něm ale Kalistovo jméno chybělo, přesto místodržitel, snad aby se zavděčil Marcii, nechal se uprosit a dal svobodu i jemu. Někde je tato verze zpochybňována, ale podle martyrologia a breviáře byl původně otrokem i v Sardinských dolech.

Po návratu byl prý poslán papežem Viktorem do přímořského Ancia a byla pro něj povolena podpora z almužen. Papež Zefyrin, který rovněž pocházel ze třídy propuštěných otroků, se pak Kalixta ujal a po seznámení se s jeho schopnostmi ho vysvětlil na jáhna a svěřil mu správu křesťanského pohřebiště na Via Appia (později vedeného jako Kalistovy katakomby). V roce 218 byl po smrti Zefyrína zvolen novým papežem Kalixt. Za vhodnějšího kandidáta na papežský stolec však sám sebe pokládal vzdělaný kněz Hippolyt. Nechal se skupinou svých přívrženců zvolit rovněž papežem a je uváděn jako první vzdoropapež. Kalixta obviňoval z různých bludů a z přílišné mírnosti vůči hříšníkům. Kritizoval vyjádření o třech božských Osobách, ale ani jeho vlastní výroky nebyly přesné. Při potírání bludů sabelliánů se dopustil některých nesprávností, nesouhlasil s návratem odpadlíků ani se sňatky svobodných s otroky. Kalixt ho i se Sabelliem, který šířil bludné učení o nejsvětější Trojici, vyloučil z církve. Hippolyt (pam. 13. 8.), nakonec uznal svoji chybu, smířil se s církví a zemřel jako mučedník.

Někteří biskupové, zřejmě po vzoru Hippolyta, vylučovali natrvalo z Církve všechny hříšníky se závažným proviněním jako je modloslužba, bludařství, vraždy a smilstva. Dovolovali jim pokání, ale bez naděje, že jim někdy bude odpuštěno. Kalixt s moudrou umírněností proti nim vystupoval, zdůrazňoval Ježíšův příklad, jeho vyhledávání hříšníků, aby se obrátili a jeho odpouštění kajícím. Neodsoudil ani cizoložnou ženu a odpustil i kajícímu lotru na kříži. S tímto odůvodněním Kalixt jako papež prohlásil, že všechny hříchy mohou být po patřičném pokání odpuštěny, protože žádný z nich není tak veliký, aby nemohl být odpuštěn mocí Kristem Církvi propůjčenou. Tento papež také nechtěl, aby byli podrobováni veřejnému pokání ti, kteří se z některé křesťanské sekty chtěli vrátit do katolické Církve. Tím mnohé z nich přivedl ke kajícímu smíření se s Církví. Dále uznával platnost manželství, i když k přijetí svátosti došlo mezi svobodnými ženami a otroky. Povolil sňatky mezi rozdílnými třídami lidí, ale zakázal sňatky mezi blízkými příbuznými. Prohlášením církevního práva za nezávislé na pohanském římském právu, zejména ve věci sňatků otroků, učinil krok k odstranění otroctví. Kalixt koupil od císaře Alexandra místo v Zátibeří, na němž zbudoval správní a dobročinný ústav s modlitebnou. Předěšl židovského zájemce, který zde chtěl mít hospodu, neboť místo prý bylo v židovské čtvrti. Z tohoto z podobných

ústavů vznikly diakonie - ústavy z kostely spravované jáhny. Za papeže Julia I. (asi po r. 340) byla v sousedství zátibeřského ústavu postavena bazilika S. Maria in Trastevere.

O smrti Kalixta je uvedeno, že 14. 10. 222 byl ubit protikřesťanskými výtržníky, i když se v tom všichni neshodují, protože jde o zápisy až ze 7. století. Podle některých životopisců ho vyhodili z okna ústavu, ukamenovali a pak hodili do studny s kamenem na krku. Římští věřící, kteří jeho tělo vytáhli, se za dané situace neodvážili přenášet je přes Tiberu až do vzdálených katakomb a proto ho pohřbili na bližším Kalepodiově hřbitově při Via Aurelia. Později byl přenesen do baziliky S. Maria in Trastevere a uváděn jako mučedník.

11. října – nez. pam. sv. Jana XXIII., papeže

12. října – nez. pam. sv. Radima, biskupa

15. října – pam. sv. Terezie do Ježíše, panny a učitelky církve

16. října – 29. neděle v mezidobí

ŽENA A SMYSL PRO KRÁSU

(Ladislav Kubíček)

Smysl pro krásu je hřivna typicky ženská. Muž o krásu své ženy stojí, ale žena je povolána, aby krásu do života vnášela. I tato hřivna souvisí s mateřským posláním. Dítě vnímá krásu přírody, pohádek – a to všechno ho vychovává víc než slova a tresty. V technické a vědecké době má krása zvláště velký význam. Bez ní se život stává nelidským. Ovládá-li nás technika a ekonomika, smysl pro krásu se ztrácí. Na hrob dáme papírové kytky, abychom tam nemuseli chodit – a ono to zatím otupuje náš smysl pro krásu. Posláním křesťanské ženy je uplatňovat krásu i na svém těle, i na svých ozdobách. Nepůsobit výstředně, ani odpudivě, umět to sladit s módou, ale tak, aby to odpovídalo představě Boží. Žena je zodpovědná i za krásu prostředí – domácnosti, pracoviště – to musí být její vizitkou. Nesmí to však přejít do extrému – přepychové zařízení, leštění a gruntování. Ale především jde o krásu duše – ta pak mluví sama za sebe. Co není uvnitř, nelze dát druhým.

„Václav“

Na stole vzadu v kostele bude po 3 týdny krabice, kam můžete vhazovat své nápady, názory a kritické postoje, týkající se informačního týdeníku „Václav“

Děkujeme.

Sbírka z 28.9. vynesla 4.060,- Kč, z 2.10. 1.970,- Kč

Děkujeme.